

skulle blive stærkere, end de allerede ere, og at baade Kjøbstads og Landbefolkningen vilde føle sig forenede i en Overcommunal-Bestyrelse, om jeg saa maa sige.

Det var nu i det Væsentligste mine Tanker, og jeg skulde meget ønske, at den ærede Forslagsstiller vilde udtale sig om, hvorvidt han maatte kunne gaae ind paa at betragte Loven som foreløbig, indtil der kunde komme en fuldstændig Communallov, og virke til, at vi kunne faae denne foreløbige Lov i Virksomhed til førstkommende October, saa vilde jeg for mit Vedkommende aldeles ikke stille noget Endringsforslag.

**Wallentin:** Jeg skal tillade mig at vende tilbage til en Udtalelse af den ærede Indenrigsminister, som jeg glemte, da jeg sidst havde Ordet. Blandt de Betænkkeligheder, han havde ved nærværende Lovforslag var ogsaa den, at der i Kjøbstæderne var en større Trang til en betydeligere Udvikling af de communale Forhold end paa Landet. Jeg er fuldkommen overbevist om, at den høitagede Ingenrigsminister ikke deri vil søge nogen Grund til, at denne Sag ikke skulde nyde saa hurtig Fremme om muligt, men det glæder mig af ham at høre udtalt en Anerkjendelse af, at der i Kjøbstæderne er endnu større Trang tilstede, og at altsaa ogsaa disse, ved hans Medvirkning, kunne glæde sig til snart at see deres Forhold tagne i Betragtning, hvilket de længe have længtes efter, om de end ikke høitrostedt have udtalt deres Ønske. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Afd. Valgfreds (Hansen) yttrede, hvis jeg ikke misforstod ham, at han paa ingen Maade vilde indlade sig paa hvad han betegnede som almindelig Valgret i Kommunen. Det undrer mig, at han udtaler

dette saa bestemt, da han samtidig dermed anbefalede det foreliggende Lovforslag; thi har jeg nogen Erfaring, om hvorledes det vil stille sig paa Landet, troer jeg, at der i Grunden taget ikke er saa stor Strid mellem det, som man kalder almindelig Valgret og det, der vil blive opnaaet, naar nærværende Forslag faaer Lovskraft. Den ærede Folkethingmand er vistnok i Vildfarelse, naar han talte om disse 3 Mark, som skulde være forlangt hvert Aar i Bidrag foruden Arbejdsdagene; thi dette er, som bekendt, fordret i Regjeringens oprindelige Udkast, men det, som nu foreligger, har ikke anden Bestemmelse, end at den, der yder noget samhelst Bidrag, det være sig Naturalier, Penge eller Arbejdsdager, er valgberettiget. Efter mit Bekjendtskab til Landforholdene vil det practiske Resultat blive det, at samtlige Huusmand og Inderster og alle de, der have etableret Familie, ville være i det Tilfælde at have ydet et eller andet Bidrag til Kommunen. Da det altsaa kun er dem, der staae i Tjeneste-Forhold, der ikke ville have denne Ret, vil det i Virkeligheden blive som Forholdet med Hensyn til Valgretten til Folkethinget, at det er alle dem, som have egen Huusstand og forøvrigt ere i Besiddelse af fornødne personlige Qualificationer, der ville komme til at udøve Valgretten til Kommuneraadet, vel at mærke, ikke til det Hele, men rigtignok til den mindre Halvdeel. Jeg troer derfor, at de, som gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, behøve ikke at være bange for hvad de betegne som den almindelige Valgret, thi det er kun uegentligt, at man kalder den almindelig Valgret, thi det er den strengt taget ikke, men vistnok en meget vidt udstrakt Valgret.